

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΨΗΛΩΤΕΑ	
Ἐσωτερικῶς	Ἐξωτερικῶς
Ἔτησίαι δε. 10.—	Ἔτησίαι πε. 20. 24. 30
Ἐξήμενος > 5,50	Ἐξήμενος > 6,50
Τετμήνηνος > 3.—	Τετμήνηνος > 3,50
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην εἰσδοῦσα μ. 14ος.	
Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος	

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΙΑΡΥΤΗΝ ΤΩ. 1879
 ΙΑΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
 Ἐν Ἀθήναις, 9 Ἰουνίου 1918

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Ἐσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25
 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτά 25
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὅδος Ἐδριπέδου ἀρ. 26, παρὰ τὸ Βαγβάκειον
 Ἔτος 40όν. — Ἀριθ. 28

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

[ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΟΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ο' ΝΕΒΕΣ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

Μ' ἓνα δυνατὸ σπρώξιμο — καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην βρήκε δύναμι πολλή, — κατὰρ-θως νὰ ριξῆ τὸν ψηλὸ χιόνινο τοῖχο πῦθ-τόν ἐφραξῆ. Κι' ἀπὸ τὸ ἀνοιγμα, εἶδε τὸν λόφο Ράμπληδων, — ὡς τὸν κοῦμε τώρα μὲ τὸ ἀληθινὸ του ὄνομα, μολοντὶ τὰ παιδιὰ δὲν τὸν ἐγνωρίζαν παρὰ μὲ τὸ ὄνο-μα τοῦ κ. Μπράιττον. — νὰ προχωρῆ περ-πατώντας ἀπάνω ἔς ἓνα ξενάγιον ἐρ-κέντες τοῦ Καναδά. (Ἡ ρακίτις τοῦ Καναδά εἶπε ἓνα εἶδος καλοβάθρων, ποῦ τὰ δένει κανεὶς στὰ πόδια του καὶ μπορεῖ νὰ περπατῆ μέσα στὸ χιόνι.)

— Εἶπατε καλά; ἐφώνησε ὁ λόρδος Ράμπληδων, μόλις εἶδε τὸ κε-φαλί τοῦ φίλου του στήν τρύπα.

— Καλὰ, δόξα σοι, ὁ Θεός, ἀπο-κρίθηκε ὁ Δόναλδ. Μόνο ὁ Δάγ-κλας κτύπησε τὸ πόδι του καὶ δὲν μπορεῖ νὰ περπατήσῃ.

Πλευτρῶν δλοένα ἐπάνω στὸ χιόνι, ὁ λόρδος Ράμπληδων μετῆκε στήν αὐτὴν τὴν ἐπέραση, ὅσοι μὲ τὸ μακρὸ σιδηροφρακτὸ κοντάρου του, τὸν ὄγκο ποῦ ἐφραξε τὴν εἰσοδο τοῦ Πύργου κι' ἐπιτέλους κατὰρ-θωσε νὰ μῆ μέσα. Ἐκεῖ ἐσφιξε δυνατὰ τὰ χεῖρα τῶν παιδιῶν, ὄλο-τρομα ἀπὸ συγκίνησι. Κι' ὁ Παῦ-λος βιάσθηκε νὰ φοβολῆσῃ ἀπὸ τὴν ταράτσα, γιὰ νὰ ἰδῃ μὲ μεγα-λὴ τὸν ἐπιπέδη, ὅτι ὁ προσώπιος Ἅγιός του δὲν ἦτο ἄλλος ἀπὸ τὸν κ. Μπράιττον ὁλοζώντανον, μὲ σάκ-κα καὶ μὲ ὀστὰ...

— Θάρρος, φίλοι μου, τοὺς ἔλε-γε ὁ θάρρος, Δάγκλας! Ἡ βοήθεια ποῦ περιμένετε, ἐρχεται, ἤλθε. Καὶ πρώτα-πρώτα σὰς φέρνω τρό-φιμα.

Καὶ λέγων αὐτὰ, ὁ κ. Μπράιτ-των κατέβασε τὸν πέτσινο σάκκο ποῦ εἶχε κρεμασμένον ἐπὶ τὸν ὄμο του.

— Φάτε, ἐξακολούθησε, χορτά-στε καὶ κάμετε ἄκομα λίγη ὑπομονή. Τὸ μισὸ χιόνιδ ἐργάζεσθαι γιὰ τὴν ἀπελευθε-ρωσί σας. Θὰ σὰς κρατήσω συντροφίαν, ὡς ποῦ νὰ ἔλθουν οἱ ἀνδραγατοῖ, ποῦ θὰ σὰς βγάλουν ἀπὸ δῶ-μέσα.

— Ὁ Δάγκλας κροῦναι, ἔκαμε ὁ Δόναλδ, ποῦ κι' αὐτός, μ' ὅλην τὴν τῆ χαρὰ, ἀρχισ-πολὺ νὰ αἰσθάνεται τὸ ψῆχος.

Ἄλλὰ κι' ὁ λόρδος Ράμπληδων, μ' ὄλο τὸ δρόμο ποῦ εἶχε κάμῃ, εὗρισκε τὰ ἐσω-τερικὰ τοῦ πύργου ψυχρότατο καὶ, βλέπων τὸ εἶκόμ σβουμένον, εἶπε:

— Θὰ τὰγάφομε. Χρειαζεται μὴ καλὴ φωτιά. Νὰ ἐκεῖ ἓνα χοιτρεὸ δοκάρι, ποῦ

δὲν θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ τὸ χρησιμο-ποιήσῃ καλλίτερα. Νὰ κι' ἓνα τοικουρι, γιὰ νὰ τὸ σχίσουμε. Οἱ ἄησταί μας ἔκα-μαν πολὺ καλὰ νὰ τὰφίρουν ἐδῶ. Μεγάλῃ εὐγένεια ἐκ μέρους τῶν!

Καὶ παιδοτάτος, ὁ λόρδος Ράμπληδων ἐφραξε μὲ τὸ τοικουρι τὸ μισοσπασμένον ἐκεῖνο δοκάρι τοῦ ταβανιοῦ. Πέφτοντας, ἔγεινε ἓνα σωρὸ κομμάτια. Ἀμέσως ἐβρι-ξαν μερικὰ στὴ κοβόλη τοῦ τζακιου, ποῦ ἔκαιε ἀκόρη, καὶ ἔε λίγο μὴ ἔσρη φλόγα ὑψώθηκε κι' ἐλη ἡ σάλα ἐφωτισθη.

Τὸ φαί, ἡ ζεστασιὰ καὶ προπάντων ἡ

«Τὸν Δάγκλας, ποῦ δὲν μποροῦσε νὰ περπατήσῃ. . .»

χαρὰ τῆς σωτηρίας ἔκαμαν τὸ θαῦμά τους: Ὁ Δόναλδ κι' ὁ Παῦλος τὰ ἔχα-σαν ὅλα καὶ φαίνονταν σὰ νὰ κοιμηθῆ-σαν ἰσχυρότατα στὸ σπῆτι τους: ὁ Δάγ-κλας ἰσχυρογνήθηκε καὶ σχεδὸν ἔπαψε νὰ πογγῆ.

Ὁ Δόναλδ διηγῆθηκε τότε στὸν λόφο Ράμπληδων ὅλας τὰς περιπέτειας κι' ὁ λόρδος πάλι τοὺς διηγῆθηκε ὅσα συνέβη-σαν κατὰ τὴν ἀπουσία τους, καθὼς καὶ τῆ δραπέτευσί τοῦ Βλάσκου.

(Ἔπειτα συνέχεια)

Ἡ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα διὰ ἸΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝΕΙ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

Ἄλλα καὶ εἰ' ἄλλα μέρη, σχεδὸν ὡς τὴν πρῶτην, τὸ σκάφος ἦταν γδαρμένο, ἐξη-λωμένο, σὲ κακὸ γάλλι. Ἡ ψευτοκαρίνα ἦταν χωρισμένη ἀπὸ μὴ δύναμι ἀνεξή-γητη, κι' ἡ καρίνα ἡ ἴδια, σὲ πολλὰ ση-μεία ἐκκολλημένη ἀπὸ τὴ βῆσι, ἦταν σπα-σμένη ἔς ὅλο τῆς τὸ μέγος.

— Νὰ παρῶ ἡ ὄρη! ἐφώνησε ὁ Πέγκροφ. Αὐτὰ τὸ καράβι δὲν ἐπινοεῖται εὐκόλα.

— Ἀδύνατο! ἐπρόσθεσε ὁ Ἄυθραν.

— Ὅπως δὴποτε, εἶπε ὁ Γεδεὼν Σπλιεττ, ἡ ἐκρηξις, ἀν ἄγινε ἐκρηξις, εἶχε πολὺ πα-ράξενα ἀποτελέσματα! Ἄντι νάνατινάξῃ τὸ κατὰστρωμα καὶ τὰ ἔσρητα, ἀνοίξε τὸ σκάφος ἀπὸ κάτω! Μ' αὐτὴς ἡ τῶπιος φαίνονται καμωμένες μᾶλλον ἀπὸ τὸ κτύ-πημα καμμιῶς ἔξωρα παρ' ἀπὸ τὴν ἐκρηξις πυρετιδαποθήκης!

— Δὲν ὑπάρχουν ἔξωρα στὸ κανάλι, σὰς λέω! ἐφώνησε ὁ ναυτῆς. Ὅ,τι θέλετε μπορῶ νὰ σὰς παραδειχθῶ, δχι ὁμως καὶ σπάσιμο ἀπὸ ἔξω!

— Ἄς δοκιμάσωμε νὰ μποῦμε μέσα στὸ βρῖκι, εἶπε ὁ μηχανικός. Ἰσως θὰ μπορέ-σωμε νὰ ἰδοῦμε σὲ τί ὄφειλεται ἡ κατα-στρωσὴ του.

Ἦταν τὸ καλλίτερον ποῦ εἶχαν νὰ κά-μουν. Ἐπῆρετε ἄλλως τε νὰ ἰδοῦν ἀπὸ κογὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ πλοῦτη, ποῦ περιεῖχε τὸ σκάφος καὶ νὰ κάμουν τρόπο γιὰ νὰ τὰ ἐξασφαλίσουν.

Ἡ εἰσοδος στὸ βρῖκι ἦταν τώρα εὐκό-λη. Ἡ θάλασσα χαμηλῶνε δλοένα καὶ τὸ ἀπὸ κάτω μέρος τοῦ κατὰστρωματος, ποῦ μὲ τὸ ἀναποδογύρισμα τοῦ σκάφους εἶχε γίνῃ ἀπὸ πάνω, ἦταν προσιτὸ. Ἡ μετατο-πισμένη σβούρα τὸ εἶχε σπᾶσῃ σὲ διά-φορα σημεῖα. Ἀκούετο ἡ θάλασσα ποῦ ἤχοδσε, καθὼς ἔρρε ἀπὸ τὰ στήματα.

Ὁ Κύρος Σπιδ κι' οἱ σύντροφοί του, μὲ τὰ τοικουρία στὸ χέρι, ἐπροχώρησαν στὸ μισοσπασμένον κατὰστρωμα. Δογῆς-λογῆς κибώτια τὸ ἐφραζαν ἐδῶ κι' ἐκεῖ, κι' ἐπειδὴ αὐτὰ δὲν εἶχαν μείνη στὸ νερὸ παρὰ λίγες ὄρες, μποροῦσε κανεὶς νὰ ἐλ-πίσῃ, ὅτι τὸ περιεχόμενον τους δὲν εἶχε βροχῆ.

Κουβάλησαν ὄλο αὐτὸ τὸ φορτίο σὲ σί-γυρο μέρους. Θὰ περνοῦσαν ἀκόματες ὄρες ὡς νὰ ξαναγυρίσῃ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ὄρες αὐτῆς, πολύναιμες ἀλήθεια, ἔπρεπε νὰ χρη-σιμοποιηθοῦν. Σὲ μὴ τρύπα τοῦ σκάφους, ὁ Ἄυθραν κι' ὁ Πέγκροφ κρέμασαν σχοι-νὰ καὶ καροῦλια, γιὰ νάνασηκῶνουν καὶ νὰ καταβάσουν εὐκολώτερα τὰ κибώτια καὶ τὰ βαρέλια. Ἀπὸ κεῖ τὰ φέρωναν

στην πύργα και τα έβγαζαν στην άκρο-
γαλιά. Τα κουβαλούσαν τώρα δλ' ανά-
κατα' άργότερα θά τα έξεφορίζαν.

Αλλά κείνο που οι άποικοι μπόρεσαν
να ιδούν με την πρώτη ματιά και με με-
γάλη τους εχθρότητα, είνε ότι το βόρειο
των πεδινών περιείχε πολλά και διάφορα
χρησιμώτατα πράγματα, σκευή, εργαλεία,
βιομηχανικά προϊόντα, όφθαλμα, ένα
«λίγο άπ' όλα», εκείνο δηλαδή ακριβώς
που εχρειάζετο ή άποικία.

Ός τόσo, — και ο Κύρος Σμιθ το πα-
ρατηρούσε με σιωπηλή έκπληξη, — όχι μόν-
ον το σκάφος είχε βλαπθή πολύ από το
όκοιδοφόρο κτύπημα που είχε προξενήσει
την καταστροφή, αλλά και εις το έσωτε-
ρικό του καθαριού, πρὸς την πρύμνη προ-
κάντων, ήταν σε κακή κατάσταση. Ξυλό-
τοιχοι και πατώματα είχαν σπάσει, ως να
έξεροίγρη εκεί μέσα κάποιο όβρυσιο φο-
βερό. Οι άποικοι μπόρεσαν να περάσουν
από την πρύμνη στην πρόρα, αφού μετα-
τόπισαν τα μισώτια, που τα έβγαζαν έξω
όλοένα. Έφθασαν λοιπόν και 'στο μέρος,
όπου υπήρχε άλλοτε 'το κάστρο. Εκεί,
καθώς είχε 'τη δ' Άύριτων, έπροσε να ζη-
τηθή ή πυριτιδαποθήκη. Ο Κύρος Σμιθ,
με την ιδέα ότι δεν είχε άνατιναχθή,
συλλογίζονταν ότι μπορούσε να είχαν
γλυτώσει μερικά βαρέλια και ότι ή μπα-
ρούτιη, που την κλείωναν συνήθως σε με-
τάλλια δοχεία, μπορούσε να μην είχε
πάθη τίποτε από το νερό.

Αυτό είχε συμβή πραγματικώς. Άνά-
μεσα σε μεγάλο πλήθος πυρομαχικών,
βρήκαν καμιά είκοσιβαρέλια, γε-
μμένα από μέσα με χαλκό, και τάβγα-
λαυ με πολλές προφυλάξεις. Ο Πέγγροφ
έπεισθήκε με τα ίδια του τα μάτια, ότι ή
κατάστροφή του «Γοργού» δεν μπορούσε
ν' άποδοθή 'ς έκρηξη. Το μέρος του σκά-
φους, όπου βρίσκονταν ή πυριτιδαποθήκη,
ήταν ίσα-ίσα εκείνο που βλαφθήκε λιγώ-
τερο.

— Είνε περίεργο, είπε, αλλά βράχοι
δεν υπάρχουν στο κανάλι.

— Τι συνέβη λοιπόν; ρώτησε ο Κάρ-
μπερ.

— Δεν ξέρω, αποκρίθηκε ο ναύτης' ούτε
δ' ο Σμιθ ξέρει, ούτε άλλος κανένας!

Με της έργασίες αυτές πέρασαν αρκετές
ώρες κ' ή παλιόροια άρχισε να γίνεται
αίσθητή. Έπρεπε να φύγουν πάρα και να
ξαναγυρίσουν. Δεν υπήρχε άλλως τε φό-
βος να παρυσυθθ το βόρειο από τη θά-
λασσα, γιατί ' ήταν τόσο καλά καθισμένο,
οά να το είχαν κορφούσει εκεί ή άγκυρές
του. Μπορούσαν λοιπόν να περιμένουν ως
αύριο την καινούργια άμπώτιδα, για να
έξακολουθήσουν την έρευνα και την διά-
σωση των πραγμάτων. Όσο γιό το σκά-
φος το ίδιο, ήταν καταδικασμένο. Έπρεπε
μάλιστα να βιασθούν να σώσουν τα συν-
τρίμμα του, γιατί δεν θάρογούσαν να
θαφτούν κάτω από τους κινουμένους άμ-
μους του καναλιού.

Ήταν κέντρ ή όρα, δειλινό. Ή ήμερα
στάθηκε κουραστική για τους άποίκους.
Έφθαν με μεγάλη όρεξη. Αλλά όση κι'
άν ήταν ή κόπωση τους, δεν μπόρεσαν να
μην άνοιξουν άμέσως άπόψε τα κισώτια,
που άποτελούσαν το φορτίο του «Γοργού».

Τα περισσότερα περιείχαν έτοιμα φορέ-
ματα, άσπρόρουχα και κάλτσες, που μπο-
ρούσε να φαντασθήτε με πόση χαρά έγει-
ναν δεκτά! Έφθαν για να ντυθθ όλό-
κληρη ή άποικία και για πολλή καιρό.

— Πλουτήσαμε! έφώναξε ο Πέγγροφ.

(Έπειτα συνέχισα) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΥΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

Ένα χειμώνα διόκληρο
'στις πάχυνες, 'τόν ήγροα,
δνὸ κυπαρίσσια δδελφωμένα
πὸς μὲ γηέφραν σιγὰ
νὰ να κτυπῶ ὄλη μέρα
'στο ἀνεμοβόρσι βροχιαμένα!

Ανὸ σταχτογάλαξ κορφίς,
καὶ σάλευαν ὄλοένα—
ὄπως, σπασμένο 'στ' ἀερογιάλι,
ένα καρδί, δὲν μπορεῖ
νὰ δέση τ' ἀνοιχμένα
πανιά του 'στην ἀνεμοβόλι!

Χθὲς τὰειδα πάλι ἀγνώριστα
'στὶς λάμπες πὸν τὰ πνίγουν
καὶ, σκεπασμένα 'στὰ ὄνερά τους,
μὲς 'τοῦ Ἀπριλιὸν τὴν ἔσρητιὰ
νὰ σσιοντῶναι καὶ νὰ σμιλῶν
κάτω ἀπ' τὴν ἀδεια τῆ θεωρίας τους.

Κι' ἂν σήμερὰ μὲς ἄσρηθ βροχῆ
τ' ἄσρηθ μερὰ μὸν σπῆρη,
κ' ἂν σπῆρη 'στὰ τῆμα μου, τὶ τάχη;
—δὲν εἶν' αὐτὸ φθινόπωρο,
πὸν ἔμπρὸς μου κυκλοφῆρη;
καὶ ἀνάνηθ τοῦ εἶναι μονάχι!

Τὸ σιωπηλὸ τὸ πνεῦμα τους,
λουραμένο 'στὴ μανθία,
μῆταια γὰρ λίγο θὰ σιωπήσῃ;
μὰ, ἄντις γὰρ μῆταια ἀπὸ ξερὰ
καὶ παθαμένα' φῶλλα,
βρεγμένες βόλες θὰ μ' ἄσρηθ!

ΤΕΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΑΘΗΝΑ' ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Αγαπητοί μου,

Το θέατρο της Κυβέλης παίχτηκε

πρόπερου κι' επαυλαμιβάνεται συ-
χνά το «Αεροπλάνο», μιὰ χαριτω-
μένη περιγυμνική φάρσα των Έλλή-
νων συγγραφέων Πετροκοκίγιου και Ζουρού,

που γράφουν γαλλικά στο Παρίσι κι' έ-
χουν πολύ μεγάλες επιτυχίες στο γαλλικά
θέατρο. Αυτό βέβαια τιμὰ το σύγχρονο

«ελληνικό πνεύμα», αλλά δεν πρόκειται

τόρα γι αυτό... Στο «Αεροπλάνο», ή πιο

κομική σκηνή είνε ή έξηξ; Από κῆρυοι,

που έχουν λόγους να κρύβονται 'ς ένα

σπίτι, είνε άναβασμένοι στη βιβλιοθήκη.

Είπα «άναβασμένοι» γιατί αυτή ή βιβλιο-
θήκη βρίσκεται ψηλά, στο άπάνω μέρος

μῶς μεγάλης σάλας, κοντά στο ταβάνι,

και χωρίζεται μ' ένα στεγνό πατάρι και

μ' ένα καγγέλωμα, σάν μπαλκόνι. Κάποια

στιγμή, ο ένας από τους κρυμμένους, θέ-
λει κάτι να ιδθ, κάτω και, με κίνδυνο να

τόν ιδούν, περνά το κεφάλι του άνωμέσ'

από δυο κάγγελα. Αξάφνα άκούονται βή-
ματα. Κάποιος έρχεται... «Μέσα!» του

φωνάζει ο σύντροφός του. «Άσασ!» ξε-
φωνάζει έκείνος άπελπιστικά. «Τί έπαθες;

—δὲν μπορῶ νὰ ξεπεράσω τὸ κεφάλι μου

από τὰ κάγγελα!» — Προσπάθησε!» — «Α-

δύνατο!»... (Μιὰ παρῆνθεσις. Νὰ τὸ ξέ-

ρετε και να προσέχετε: Το κεφάλι έχει

αὐτὴ τὴν ιδιότητα: περνᾷ εύκολα ἀπὸ ένα

στενὸ, ἀπὸ μιὰ τρύπα, ἀλλὰ ξεπερνᾷ δύσ-
κολα...) Ο κίνδυνος λοιπόν είνε μεγα-

λός. Τί να κάμουν; Τότε ο σύντροφος σο-
φίζεται τρόπο' ἀρπάζει ένα χοντρο λεί-
κου, δίνει μιὰ στο κεφάλι του συντρόφου

που και έτσι τὸν μπάξει μέσα, ὅπο τὰ

φεις τοῦ «Αεροπλάνο» κάποτε θὰ τὴν
εἶδαν. Γιατί συμβαίνει συχνά. Και νὰ
προχθὲς άκούμ, διαδοραματισθήκε πάλι,
δχι πᾶ στο θέατρο, ἀλλὰ 'ς ένα καλὸ
σπίτι των Ἀθηνῶν, με ἦρσα ένα ζωνηρό
καὶ χαριτωμένο κοριτσάκι πέντε χρόνων.
Τὸ ἀγγελικό αὐτὸ λιζάνιο έπαίξε μονάχο
του 'ς ένα ισόγειο δωμάτιο με παράθυρα
καγγελοφρακτα. Και ξέρετε τί τρελλὲς
ιδέες ερχονται στὰ παιδιὰ, όταν μάλιστα
παίζουν μονάχο τους... Ἡ ιδέα που ἦλθε
άξάφνα τῆς μικρούλας, ἦταν νὰ βγάλῃ, νὰ
περάσῃ τὸ κεφάλι της ἀνωμέσα ἀπὸ δυο
κάγγελα τοῦ παραθύρου γιὰ νὰ ιδῇ τὸ
έκαμε εύκολα. Ἀλλ' ἔμα βαρέθηκε τὸ
παυλινδι και θέλησε νὰ τραβηθῇ πάλι
μέσα, εἶδε πὸς ἦταν αδύνατο. Τὸ κεφάλι
δὲν έμπαίνε με κανένα τρόπο! Κ' έβγαλε
τῆς φωνῆς: «Βοήθεια!... σώστε με!...

Τὸ τί έγενε τότε, δὲν περιγράφεται.
Στῆς φωνῆς έπροεβν ὄλοι οἱ σπιτικοί: ή
νταντὰ, ή καμαριέρα, ή μαγειρίσσα, τὰ
δελφία, μικρὰ και μεγάλα. Ο μικρομᾶς
κι' ή μαμὰ έλειπαν. Τὸς εφῶναξαν με
τὸ τηλεφῶνο. Κόσμος μαζευθήκε στο δρό-
μο, έτρεξαν χωροφύλακες, άναστατώθηκε
ή γειτονιά. Κανένας δὲν μποροῦσε, δὲν
ἔξερε, νὰ ξεπεράσῃ τὸ κεφάλι τῆς μικρού-
λας, που έξακολουθοῦσε νὰ ξεφωνίζει τὰ
σπαρακτικά της: «Σώστε με!» Θεάμα κα-
μικὸ μαζὶ και τραγικό. Προσκαλοῦν ένα
σινδερά, νὰ κτυπήσῃ, νανοίξῃ, νὰ σπάσῃ
έκεινα τὸ σίδερα. Ἀλλὰ ο άνθρωπος δι-
σταζει. Ἄν ὀδνε, κατὰ λάθος, καμμιὰ και
στο κεφάλι; Μόνο γτῆς κομφορδῆς, βλέ-
πετε, τὰ σφηνωμένα κεφάλια μπαίνουν με
λεξιέρες... Ἐπιτέλους προσκαλοῦν και τὸν

... γιωρῶ, ένα χειροδρόμο. Τί;... ὄμορε
τὸ κεφάλι τοῦ παιδιού, ὅπως εἶχαν ἀπο-
φασίσει οἱ κουτοχρηιάτες τοῦ παραμυθιού
έκείνου γὰ τὸ κεφάλι τῆς νύφης, που δὲν
χωροῦσε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴ χαμηλὴ πύ-
ρα τοῦ γαμπροῦ, ὥστου βρέθηκε κι' ένας
φρόνιμος και τὴ συμβόλασε νὰ...

σκύνη; — Ὁχι! μὴν τραμάζετε! Κι' ο
γιάτρος συμβουλιές δῶκεν στη μικρούλα.
Τῆς εἶδειε τί μεθοδικῆς κ' ι ν ἡ σ ε ι ς έ-
πρεπε νὰ κάμῃ, γιὰ νὰ ξεπεράσῃ τὸ κε-
φάλι της. Κ' έτσι, άνώδυνα, κατορθώθηκε
τέλος τὸ άκατόρθωτο.

Δετα τόρα νὰ τὴν ὀδεύαν, γιὰ νὰ μὴν
τὸ ξανακάνῃ; Δὲν ξέρω, ἀλλὰ μὸ φαινε-
ται πὸς θάταν περὶτὸ. Ἡ μικρούλα θὰ
βλέπῃ στὸ έξῆς κάγγελα και θὰ φεύγῃ χί-
λια μίλλια. Τὰ παθήματα δὲν γίνονται
μεθῆματα; Νὰ σὺς πὸ τί έπαθε κάποτε
και μιὰ φίλη μας, ή Ε. Α. (ἀρχικά ψευ-
δωνύμου) που έχει τὴ μαγία νὰ τὰ βλέπῃ,
νὰ τὰ εἰετάζῃ και νὰ τὰ... διαβάθῃ όλα.

Μιὰ μέρα, που έκανε έκδρομῆ, βρεθηκε
μπροστά σε δυο επιτύμβιες στήλες που εἶ-
χαν επιγραφές. Ο χρός 'ς ἦταν περιφραγ-
μένος, πόρτα πουθενά, ή Ε. Α. δὲν μπο-
ροῦσε νὰ μπη, νὰ πλησιάσῃ τῆς στήλες
και νὰ διαβάσῃ τὴ έγγραφη. Έβλεπε ὄμως
κάτι παιδιὰ που έκαίαν μέσα στὸν περι-
βολο. Πὸς μπηκατε σεις;... τὰ ρωτᾷ.

«Νᾶ, ἀπὸ κείνη τὴν τρύπα. Και ή Ε. Α.
χωρὶς νὰ ρωτηθῇ ἀν τὴ χωρῆ ή όχι, σκά-
φτει θάρρατὰ και μπαίνει μέσα. Ἀλλὰ
που νὰ βγῇ ὕστερα! Κόντεψε νὰ σκάσῃ.
Εἶχε μάλιστα τὸ φιλότιμο νὰ μὴ βγάλῃ
τῆς φωνῆς γιὰ νὰ τρέξουν οἱ σύντροφοί
της και νὰ τὴν τραβήξουν ἀπὸ κει μέσα
— τί ρεζιλίκι! — σάν τυρλοπόντικα. Εἰδυ-
χῶς, ὕστερ ἀπὸ μεγάλας ἀγῶνες, τὰ κα-
τάφερε μονάχη της. Νομίζετε τὸρα ὅτι
θὰ τὸ ξανακάνῃ κι' αὐτῆ; — Πατέ!

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΙΛΙΩΝ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΠΟΣ

Α διαβάστε και τὸρα περισσοτέ-
ρα «Διάπλασις»: Νόμοι έχετε πα-
ρανοῦς της Τόμου. Είνε και τὸ
μειότερον ἀναγνωστικὸν διὰ τὸ κα-
λοκαίρι, ή τερπινοτέρα μ' ἐπιφε-
ρότερα διασκεδάσις διὰ τὰς δι-
αποτάς.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 164ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προσθένος τὴν 1 Ἀπριλιου 1917 πρὸς
έδραση των Ἀδελφῶν τῶν εἰς τὰ φῶλ.
της «Διαπλάσεως» Ἀπριλιου-Ιου-
λιου 1917 δημοσιευθεῶσαν 239
Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Οἱ ἀκολουθοῦντες έκαπτον ὄνομα τρεῖς
αἰθισί σημαίνον: ο πρώτος τὰς εἰ-
θεῖσας ὀράς: Δύσει: ο δεύτερος τὰ
πνευμαθῆντα Εἴδημα Ἀδελφῶν, ο τρίτος
Εἴδημα Ἐπιμονῆς, συμφώνως τῷ
Ὁληγῷ τοῦ Σωδσομητοῦ, Κεφ. Δ'.

Οἱ Ἰσοτίμοι ἔδων τῶν τάσεων ἔ-
δων τὸ δικαίωμα οἱ μὲν τοῦ Α' Βρα-
βείου νὰ δημοσιεύσουν τὴν εἰκόνα των
ἐπὶ πληρωμῇ δρ. 10 δι' ἔξοδα τοῦ κλισοῦ
καὶ νύγοράσων (έντος τριμήνου τὸ πολυ-
πὸ σήμερον, εἰστί: κατόπιν παραγράφει
τὸ δικαίωμα τοῦτο) ἀντὶ δρ. 7 μόν.
καὶ τῆ προσθήκη τῶν ταχυδρομικῶν
έδων, ένα, οἰονδηπτεῖ θέλου, τῆρου
ἰδιαπλάσεως» προηγουμένον ἔδων
τῶν τιμωμένων δρ. 10. Οἱ τοῦ Β'

Βραβείου νύγοράσων δημοσιοντόμον ἀντὶ
δρ. 8 καὶ οἱ τοῦ Γ' ἀντὶ δρ. 9.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ἐτῶν και άνω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Τραγοῦδι της
Λευτεριάς, 219, 22, 9. — (Ἰσοτίμοι:
Λευτεριά 'ς τοῦς Σκλάβους, 219, 22, 9.
Βασίλειος ο Βουλγαροκτόνος, 221, 23,
9. Νικητῆς της Ἀδριας, 234, 24, 9.
Μεγάλη Ἑλλάς, 203, 21, 9. Διαβόλου
Ἐργῶν, 209, 21, 9.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἑλληνική Ση-
μαλα, 186, 19, 8. Τρελλὸς Κεφαλο-
νήτης, 186, 19, 9. — (Ἰσοτίμοι: Κο-
ρομηράτος, 182, 18, 8. Μαρκεσία,
186, 19, 9. Ἑλληνικὸν Ἰδεώδες, 168,
17, 6. Θαλασσοπόλι τοῦ Στόλου, 137,
19, 9.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Χαρὰ Γ. Κοῦ-
λουδρος, 163, 17, 9. Παραχῆς, 163,
17, 8.

ΕΒΔΟΜΗ: Δοξαμένο Εἰκοσίον, 124,
13, 9. Τρελλὴ Κορμακοπούλι, 103,
11, 7. Θεακικός Βίοτος, 93, 10, 5.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ἰνώ, 69, 7, 3. Ἐ-
νετικὸς Ἄδων, 70, 7, 4. Τερμημένη
Ἑλλάς, 53, 6, 3.

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 εἰς 15 ἐτῶν)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Θεῶμιος Ἀπόλ-
λων, 192, 20, 9. — (Ἰσοτίμοι: Ἀ-
δίας, 176, 18, 9. Ἀυτῆς της Ἠπείρου,
181, 19, 9. Μικ ὁς Σουλιώτης, 201,
21, 9. Σουριανή Ἄδρια, 214, 22, 9.
Ἀληγομῶνας Σῦρος, 217, 22, 9. Κλέ-
φτικὸ Βόλι, 227, 23, 9. Φαίδος, 194,
20, 9. Χουοῦρτερη Ἑλιδα, 189, 19,
9. Ἀρσῆ, 181, 19, 9. Ἀσῆ της
Νίκης, 228, 23, 9.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Παπάκι, 162,
17, 9. Νικηφόρον Σίφος, 143, 15,
9. — (Ἰσοτίμοι: 29η Μαῖου, 154,
16, 9. Ἐλις της Ἑλλάδος, 147, 15,
9. Ἀνοκοῦαίρα τοῦ Βυζαντίου, 163,
17, 9. Μαγαζατα τοῦ Ἀργῶ, 153,
16, 9. Ἀγνωστος, 152, 16, 6. Μεσο-
νηαῖ Ἀσῆ, 147, 15, 3. Ο Ἰππό-
της, 147, 15, 8.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐλάνια, 133, 14,
8. Νίκη 138, 14, 8. Ἐδελτες Νέος,
147, 15, 8. — (Ἰσοτίμοι: Ὀδοιπόρος,
189, 14, 8. Κουκίτσια, 126, 13, 9.
Σκίβα Πόλι, 124, 13, 6. Ἄνθος
τοῦ Ἀργῶ, 119, 12, 9. Ἀθάνατο
Ναυτάρι, 119, 12, 6.)

ΕΠΙΜΟΣ: Μελαχροινὸ Διαβόλακι, 81,
9, 5. Ἰωαν. Ν. Ἀντωνίος, 98, 10, 8.
Βαρβαρομάχος Ἑλλάς, 93, 10, 4. Νε-
ράδα τοῦ Βοσπόρου, 95, 10, 7. Σαν-
θῆ Πεταλοῦδα, 105, 11, 9. Τρελλὴ
Ψυχή, 83, 9, 7. Ἀθάνατος Ἄδρια 77,
8, 4. Ἦρος της Θεάκης, 109, 11, 9.
Υασηφρανο Ἑλληροπούλο, 70, 7, 4.
Νομιμος της Ἀδριας, 103, 11, 5. Δο-
ξαμένο Ἑλληνοπούλο, 84, 9, 4. Κό-
ση τῶν Κυμάτων, 63, 7, 3. Βουλγα-
ροφάρος Ἑλλῆν, 63, 7, 3. Ἰωάννα
Μπάρα, 60, 6, 3. Καλλιάνταρος,
87, 9, 4. Ἀγκάδι, 101, 11, 6. Ἀρε-
λῆς Χιαιοπούλα, 84, 9, 5.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Πολικός Ἀσῆ,
34, 4, 2. Εὐγενία Ν. Βαρλοῦμη, 34, 4, 2.
Φτωχὸ Χαμομηλάκι, 40, 4, 3. Φά-
ουσι, 31, 4, 2. Ἀλέξανδρος ο Μαν-
δάς, 35, 4, 2. Κέννος, 57, 6, 5. Τρί-
αυα τοῦ Ποσειδάων, 51, 6, 3. Γεν-
ναία Μελοσοφισίτσια, 44, 5, 5. Ἀ-
νοξιάτικο Ἀσῆκι 33, 4, 5.

(Ἐπειτα τὸ τέλος) Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΗΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ο συνοδῶν τὴν λύση με 10 λεπτά,
θα λάβῃ ἄλλος μέρος εἰς τὴν Κλήρω-
ση. Ἐάν ἔλλη νὰ δημοσιευθῇ και τὸ
νομὰ του εἰς τοῦς Ἀδίας, πρέπει νὰ έ-
σπικλείσῃ λεπτὰ 25 εἰς γραμματόσημον.)

Α.) Παιγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀχιλ. Μ. Μορᾶ.

Table with 3 columns: ΠΟ, ΝΕΙ, ΡΟ and 3 rows: ΚΑ, Α, ΑΓ and ΔΟ, ΒΓΑΙ, ΘΙ

Παροιμία ἐκ τεσσάρων λέξεων.

Β.) Γρίφος

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Τραγοῦδι της Λευτεριάς.
*Ὀλημος Ἰμφολεῖτα Κρασί
*Ἄλας Γαίση ναι Μῆρα μ' ὅς
Ὁδῶλια Ἀσπεντεῖτα Κονάκ

γ.) Διὰ τοῦς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ἀπὸ τὴ Χρυσόφραση Ἑλλάδα.

Pêre - Mêle

Du peu-vraiment-content-c'est-
vivre-être-riche.

Ἄσσις τοῦ 25ου φύλλον

α) Αἰδηφός, Κυλλίγη, Μῆτανα,
Υπατή. β) Petit a petit l'oiseau
fait son nid.

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Γεῶργος. — Μαμμά, με τρώει
τὸ χέρι μου.

Η μαμμά. — Δεπτά θὰ πάρης.

Ο Γεῶργος. — Δός μου λοιπόν
μιὰ δραχμῆ!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κιονομένου Ὀδῆκου.

Η Ὠγα Γαλάτσια μπαίνει 'ς ένα
ἀμάξι.

— Ποῦ πηγυλινετῆ; τὴν ερωτᾷ
δ ἀμάξις.

— Μὰ μὸ φαίνεται, τοῦ ἀπαντᾷ,

ὅτι δὲν ἔχω νὰ σοῦ δώσω λαγαρία-
σμο!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δοξαμένου Ρήνου.

Εἰς τὸ Σχολεῖον.

— Χρυσόφρασε, πῆς μας ποῖα εἶνε
ή πρώτη τάξις, τῆς πρώτης δημοκα-
ξίας, τῆς πρώτης συνομοτοξίας;...

— Δὲν τὸ ξέρεις; Νᾶ, ἐκείνη εἰς
τὴν ὅποιον ἀνήκεις και σὺ,...

— Τῶν Πιθῶγων!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀεῶς.

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθήναι, 33 ὀδὸς Ἐδελίδων
τῆς 5ης Ἰουνίου 1918

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ οἰ; χαίρετῆ και σέ;
κληροφρατῆ, ὅτι ζοχισαν ή ζῶτες πρὶν
προσθήκη νὰ κάμῃ τὴν Κυριακή. Τώρα
πρέπει νὰ περιμένετε ὡς νὰ δροσίσῃ
ἀλλὰ προπάντων ὡ; νὰ ἔλθῃ χαρτί, εἰστί
τι ἀρελεῖ νὰ γράψῃ τὴν Κυριακή και
νὰ μὴν ἔχη τόπο νὰ τὴν δημοσιεύσῃ;

Ο νεὸς Διαγωνισμοὶ τῶν Ἀδελφῶν,
που άρχισαν ἀπὸ τὸ πρῶτῆ φύλλον, εἶνε
175ος. Κατὰ λάθος ἐπῆθη 174ος, που
εἶνε ο ἀριθμὸς τοῦ τρέχοντος Διαγωνι-
σμοῦ τῶν Ἀσκήσεων. Παρακαλοῦ
διόρθωθῇ.

Ἐχεις δικη, Γεῶρ Ἀῆμα, εἰστί δὲν
ξεύρις ἀπὸ τυπογραφικὰς διορθώσεσι.
Διὰ νὰ ιδῆς πὸς γίνονται και τὶ τόπον
θέλου, πέρασε ἀπὸ τὸ Γραφεῖόν μου νὰ
σοῦ δείξῃ τὰς πολυσελίδους ἀπαρτήσεις
εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Τυπογραφικῶν
Ἀδελφῶν που μὸς ἔστειλαν οἱ βραβευθέντες
και ἐπαινεθέντες, προπάν

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διά 1 έως 3 τὸ πολὺ κροτάσεις λεπτὰ 50. Διὰ τὰς περιπτώσεις 10 λεπτὰ ἢ λέξεις.

Μ. Μ. ἐπιθυμοῦν νὰ μεταλλάξουν: — τὸ Ἑλληνικὸ Μεγαλεῖο μὲ Τραγ. τ. Δευτ., Νικ. τ. Ἀθρ., Γρελ. Νεότερη Κόκκιν, Ζινέτταν, Σκανδαλίαν, Πεισματάραν, Τρισεύρηνη— ἡ Ἑλλάς τοῦ Μέλλοντος μὲ Τραγ. τ. Δευτεριάς, Κόκκιν τ. Βουνοῦ, Δευτ. σπουδ. Σκλάβ., Ζινέτταν, Τίβοκιν, Ἑλλ. Μεγαλεῖον, Γαλαῶν Σταυροφ., Νικ. τ. Ἀθρ. — τὸ Διαβολικὸν τῆς Γεγονιῆς μὲ Τραγ. τ. Δευτεριάς, Ἀστ. τ. Ἀθήνης, Νικ. τ. Ἀθρ., Ἑλλ. Μεγαλ., Πεισματάρ., Τρισεύρ., — τὸ Ἀήτηκο Κόκκινάκι μὲ Κναβὸν Δάβαρο, Διαβολ. τ. Γετ., Γαλαῶν Σταυροφ., Ἑλλ. Μεγαλεῖο, — τὸ Ἐρυθρὸν Ρόδον μὲ Κόκκιν τῶν Ρόδων, Ρόδον τ. Ἀνοξ., Κόκκιντο Γαροφ., — τὸ Δοξαζομένο Βίσεοσινα μὲ Ψαγγ. τ. Σαυφ., Πεν. Μελαχροινούλων, Ἐρημίδια.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς Διαβολῆς τῆς Χαλκίδος (ἐξ ἡ καλῶς;) Κωνστ. Δ. Ἑλ. (ἡ διουθύνουσι ἡλλέκην) μπορεῖ τώρα νὰ γίνῃ Κυριακὴ;) Νικητηριον Ἑλλάσιμα (ἐξ ἡ καλῶς;) Παγασάλαν Κόκκιν (ἐξ ἡ δυνῶς) τὸ στέλλω ἀπὸ τῆν Πρωτασπιῶν) Ἐνάλων Ἑλλάδα (δεκται) Ἐανθὸν Ταπότην (βλέπω ὅτι ἔχεις μεγάλον ζῆλον καὶ ἐκπέλω καλλὰ ἀπὸ ἐσῆ) Ἀήτητο Ἐξωανάκι (χαίρω διὰ τῆν γνωριμίαν καὶ εὐχαριστῶ διὰ τῆν ὑπόσπεσιν) Ὀριμβέντονα Μεγαλοιδέτην (στελεῖτε τὸ ταχυτέρον) Γενθειωτάκι. (λείπον τὸ 38 καὶ 43.) Δαρφροστεφανωμένον Ἡρώσα (τὴ ἔλαδα ὑπὸ σημάσιον) Τρισεύρηνη (καλὰ, ἀπὸ ἡ « Ἀελη τῶν Σαρατισῶν» τοῦ Ἰστέιλε τὸν τόμον τοῦ 1912, ἐγὼ θὰ τοῦ στέλλω ἄλλοις;) Ψαφιδία (ἐληφθῆ) Τρελλὸ Ἀθρονάκι (μὰ δὲν ἔχεις τὸ 2δον φῶλλον δπὸν ἰδημοσιεύθῃ;) Κόκκιν τῶν Φαυάσιαν, Νέον Ἑλλήνα κτλ.

Γλυκὸν Παρελθόν, Χιονισμένον Ὀλυμπον, Ναπολεόντα Δ', Σωσῶ Δ. Φωντ., Ἀφελῆ Σανθούλαν (ἔλαδα, εὐχαριστῶ).

Ἀφρισμένο Κύμα, Ὁρατὸ Θαλασσοπόδι, Ἐρυθρὸν Ρόδον (ἔστέλα).
Ἐξ ὅσας ἑπιστολάς, ἔλαδα μετὰ τῆν 4 Ἰουνίου, ἀπακνήφω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἐνέχεια τοῦ 175ον Διαγωνισμοῦ Ἀθῶνων Ἰουνίου—Αἰθουῶν. Αἱ λύσεις δεκάκι μὲχρι τῆς 11ης Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐκ' ὅσων δὲν δὲ ἔχουν ἀδύνη δημοσιευθῆ, ἀεὶ καὶ τῶν προηγούμενων φύλλαδιων.

Ἀπὸ σήμερον ἐρχέτε. ἡ δημοσίευσις ἐγκροτήμων ἰσκήσεων ἀπὸ τὰς Σηλολάς τοῦ 175ου Διαγωνισμοῦ καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ ὅλην τὴν ἔξαμηριαν, μέχρι τέλους Νοεμβρίου. Ταπεινότερα τοῦ λήξαντος 169ου διὰ τὰς Ἀσκήσεις τῆς παρελθούσης Ἐξαμηρίας, θὰ δημοσιευθῶν προσεχῶς.

- 232. Λογοπαικτικὸς Δεξιόγραφος
Ἀν μὲ τὸ νὰ κατῴρθῃται.
Νὰ γράψῃς τὸν λαόν,
Ὀμηρικὸν θάναστος;
Ἀνακτα ἱκανοτῶν.
Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ δὸν Κηθῶτον.
- 233. Στοιχειογράφος μετ' Ἀναγραμματομαθῶν.
Βασιλεὺς αἰῆ Μισσηγία
Γίνεται μὲ τὸκολλῆ.
Χώρα ἀφρικανική,

Ἐνα γράμμ' ἐν προσεθῆ
Κι' ἄλλο ἓνα ἐν κουνήθῃ.
Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ Ξεπρωμένου Δ ἔδου.

- 234. Γραμία
+ * * * * = Ρῆμα.
* + * * * = Πλοταμός.
* + * * * = Τετραπόδον.
* + * * * = Ἰχθύς.
+ * * * * = Νῆσος.

Οἱ σταυροὶ ποιητῆς ἑθνομάρτυς.
Ἐστῆλη ὑπὸ Σπ. Μαρά.

235. Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς
Αἱ ἀρχικαὶ συλλογεῖ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν μεγάλην Πρωτεύουσαν.
1η Νῆσος τοῦ Αἰγαίου 2, Ἀκρωτήριον 3, Μεταλλόν 4, Ἐπιφώνημα λυπητῆ.
Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ Ἡρώος τῶν Ὁρέων.

236. Μικτόν
ι υ μ η γ π ου λ
Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεῶς.

237. Γεῖφος.
Γῆν, γῆ, Ὁκος
Γῆν, γῆν, Μονὴ φ ρ
Γῆν, γῆν, Συγῆ
Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Σανθῆς Ἑλληνοπούλιας.

ΛΥΣΕΙΣ
Τῶν Ἐνεμ. Ἀσκ. τῶν φύλ. 41 καὶ 45
592. Νικιάσος (νικ., λαός) — 593. Ἀρατος (ἀρτα-ά ρ α, ἀρτός-τ ός) — 594. Ταγος-παγός, — 595—599. Διὰ τοῦ Κ: κ ἄβ ρ σ, σ ὅ κ ο ν, λ ἄ κ η ρ σ, ἀ κ η ἡ, κ ρ ἰ κ ο σ, — 600—601. 1. Φ ἄ β ρ σ, φ ἄ ρ σ, φ ἄ ρ ο σ, φ ἄ ρ ρ ο σ. 2. Φ ἄ β ρ σ, φ ἄ ρ ο σ, φ ἄ ρ ο ς, Τ ἡ ν α ς — 602. Τ ἡ ν α, χ ε ρ ῖ ν ῖ σ τ ἔ λ λ ο, καὶ τ ἄ ὀ ὀ τ ἄ π ρ ὄ σ π ο σ. — 603. Σ ε σ π α θ ἄ ν ε τ ε ὀ π ἄ ρ ε τ ῆ ς Δ ι α π λ ἄ σ ε ω ς (Ἐ ἶ ς π ἄ ρ ο ἰ α ἰ - τ α - τ ἄ ρ ε - τ' εἰς δ' - τ α κ λ ἄ ρ ο ς.)

604. Βέρον (βέρον, η.) — 605. Μί'ας—Ἴδας. — 606. Ὀπῶρα—ἀποφῶς. — 607. Κόραξ. — 608. Τὸ ἄλατι.
609. Ο Ρ Α Τ Ι Ο Ν Σ Ι Ο Π Ρ Ε Σ Θ (Πρῶτ. Ρ Ι Α Υ ο ς ἰσθ.) ΑΙ-ΛΟΟ Α Ι Γ Α Ι Ο Ν (Χαρινοπόλιος) Π Α Τ Α Σ Ε ρ ο ς, Ρ ἱ ς, Σ α λ α μ ῆ, Ι Α Ι Σ Σ Ο Σ Σ Ὀ λ ο μ ἄ ν, Θ ὀ κ ο ὀ Ο Ο Ο Ι ὀ δ ῆ ς. — 611. Τ υ Σ Υ Ν Ε Σ Ι Σ φ ἄ λ ὸ ς τ ἄ ὀ τ ἄ τ ὶ ν τ ὶ ν τ ε ν ὴ τ ἄ τ ὶ ὀ ρ μ α τ' εἰ, — 612. Θ ν ἡ σ κ ε ὀ π ἄ ρ ε σ ἄ τ ρ η ς (ὄν' εἰς καὶ ὄπρῃ τὰ τράξ.)

ΟΙ ΑΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΓΟΝΙΣΜΩΝ
Ὅσον αἱ λύσεις, ἀδυναστῶς φυλλαδίου ἐληφθῶσαν ἀπὸ 31 Μαΐου ἕως 6 Ἰουνίου, Συνοδευόμενα μὲ 25 λεπτὰ
ΑΘΗΝΑΙ: Θ. Γ. Φλαριανός, Γ. Σ. Μπότας Δ. Π. Περγιάδης, Δωροθέα Ι. Ἀσκητοπούλου, Κ. Ι. Ἀσκητοπούλου, Νίτσα Α. Ἀσκητοπούλου, Ναυσικά Δ. Ἀσκητοπούλου, Γ. Παπακοκκινόπου, Ἐννεος Ζωρῆς Ἀσκητοφίτην, Ν. Κ. Δραγώνας, Ἀνθός τῆς Μακεδονίας.
ΑΡΓΟΥΣ: Ἰω. Δ. Γκούσιος.
ΒΟΑΟΥ: Ἀτ. Γ. Κολιτσάδοπουλος, Β. Α. Σποταγιώτης.
ΖΑΤΟΥΝΑΣ: Α. Ι. Βεργιοπούλου, Φ. Ι. Μετακονιάτης.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Ἰωάννης Κατσαρ.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ι. Χ. Καρμακελόπουλος.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Δ. Α. Κούβαρος.
ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Ι. Σ. Φιλανός.
ΝΕΟΥ ΚΑΡΑΘΑΣΣΙ: Ἀντωνίη Κ. Παπαταχτοῦ.
ΠΕΙΡΑΙΕΣ: Κική Γ. Πασαία, Πάση Ν. Σκαλλίου, Ἄννα Α. Ἀλεξάνδρου, Τεφνίδα Ζ. Ἀθανασίου, Μαρία Μ. Πατσιλάου, Καλλιόπη Γ. Γιαννοπούλου, Π. Ν. Σπυρίδων, Ν. Διμαντζής, Γ. Ε. Γεωργίου, Ν. Ἀλεξάνδρου, Κούλα Α. Ἀλεξάνδρου, Ἄννα Πατρικοῦ, Παν. Κ. Τούση.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Γέρης τοῦ Μαρεῖ.
ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ: Γ. Ι. Φουσσάρας.

ΟΙ ΑΥΤΑΙ

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Ὅλων τῶν ἀνατῶν τὰ δῶματα, καθῶς καὶ ὅλων τῶν ἀποσταλούντων δεκάλεπτον μόνον μὲ τὴν λύσιν των, ἐπέστησαν εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ ἐπιβράβειον ὁ δ' ἐν Ἀθήναις Δημόκριτος Π. Περγιάδης, ὁ ὅποιος ἐνεγορεύη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Ἰουλίου.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Συνδρομηταὶ τῶν ὀκταῶν ἔλθῃν ἤδη ἢ συνδρομῆ, νὰ σκεύουσιν νὰ τὴν ἀνανεώσουν. Καὶ τοιαύτας περιπτώσεις καμμία ἐπιμοστέρησις δὲν ἐπιτρέσσεται, διότι δυσχεραίνεται τὸ ἔργον μας.

Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Κύπρῳ Συνδρομηταὶ εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτυπον μεσὸν Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἢ Τραπεζῆς τῆς Ἀνατολῆς, διὰ διατακτικῆς τῶν ἐκεί ἐπὶκότα στημάτων των. Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879—1893) ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἑξῆς: 1ος, 4ος, 5ος, 7ος, 9ος, 10ος, 12ος, 14ος, 16ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος, 22ος, 24ος. — Ἐκαστος τόμος δρ. 3, ταχυδρομικῶς δὲ ἀποσταλλόμενος δραχ. 3,20 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ δρ. 3,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894—1917) ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι, 24 ἐν ὅλῳ. — Ἐκαστος τόμος ἔδωτος δρ. 10 καὶ χροσόδετος δρ. 15. Ταχυδρομικῶς δὲ ἀποσταλλόμενος: διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, ἔδωτος δρ. 10,50, χροσόδετος δρ. 16,50. Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, ἔδωτος δρ. 11,50, χροσόδετος δρ. 16,50.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Μέχρι 10 τὸ πολὺ λέξεων μὲ ἄλλα στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος.) Πέρον τῶν 10 λέξ. 20 λεπ. ἢ λέξ. μὲ σαρξὴ δὲ στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μὲ κεφαλαία λεπ. 40. Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 1.]

Οσοὺς μὲ ψήφισαν ὑπερευχαριστῶ διὰ τῆς εὐγένειαν των.

Κυνηφόρον Σίφος [IH—200]

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ «Ἑλληνικὸς Λαβάρ» ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς «Δημοκρατίας» κατέρχεται ἐπισημῶς στὸν ευγενῆ ἀγῶνα τοῦ Δημοψηφισματος μὲ ὑποψήφιον τὸ ὄψη λᾶ; ἔδωτος ἐγκλίτων φευδύμωνον:

ΚΥΑΝΟΔΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ

Τὸ μαθητικὸν περιεχόμενον διελμα τῶν ἡνωμένων δυνάμεων καὶ ἡ προσωπικῆ συμπαθεία τοῦ ὑποψηφίου προσιονίζον θραύσων ἀληθροῶντων διὰ τὰ χρονικά τοῦ Δημοψηφισματος.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

[IH—201]

Ἀγαπητοὶ μου φίλοι,
Ἄ Εἶχα ἀποφασίσαι νὰ ἐκθέσω δημοψηφισματὰ καὶ στὸ φετινὸν δημοψήφισμα διάφορα ὄμως περυσιακά μὲ ἐμποδίζουν καὶ γι' αὐτὸ προσβέβηαι ἐντελῶς ἀπ' τὸν ἀγῶνα.

Ἐχρησιτῶ ἑλλη μὲ φορὰ τοὺς συντηρόφους μου τοῦ περσινῶ δημοψηφισματος, καθῶς καὶ κληνοῦς ποῦ θὰ εἶχαν τὴν καλῆ διάθεσι νὰ μὲ ψηφίσουν φέτος.

5. VI. 1918 ΕΛΛΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ [IH—208]

Ἀναχωρῶν διὰ τὴν φελετήνη πατρίδα ἀποδύομαι τὸ Κναυαλοῦν Λαβάρου εὐχαριστῶ ἀκριβῶν ἐπιστηρικῶν, καρπὸν τῆς: πρὸς χάριν του ἐξοριστικῆς μου περιπέτειας.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ